

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 maja 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2017 roku w Łodzi, na rozprawie, sprawy z powództwa E. C. przeciwko Specjalnemu Ośrodkowi Szkolno – (...) numer 4 w Ł. o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach, w punkcie 1, przywrócił E. C. do pracy w Specjalnym Ośrodku Szkolno – (...) numer 4 w Ł., na poprzednich warunkach, w punkcie 2 - zasądził od pozwanego Specjalnego Ośrodka Szkolno – (...) numer 4 w Ł. na rzecz E. C. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w punkcie 3 - nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

w pozwie z dnia 3 czerwca 2016 roku, skierowanym przeciwko Specjalnemu Ośrodkowi Szkolno – (...) numer 4 w Ł., powódka E. C. wniosła o zasądzenie kwoty 10.647 zł tytułem odszkodowania za nieuzasadnione i niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę na podstawie mianowania wraz z ustawowymi odsetkami liczoną od dnia doręczenia pozwu pozwanemu. Ponadto wniosła o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż pracowała u pozwanego w wyniku przeniesienia, będącego skutkiem połączenia Specjalnego Ośrodka Szkolno- (...), mieszczącego się na ulicy (...), (...)-(...) Ł., ze Specjalnym Ośrodkiem Szkolno- (...) w Ł., mieszczącym się przy ulicy (...). Umowa o pracę została zawarta w dniu 1 stycznia 2014 roku, zaś ostatni, podpisany aneks, jest z dnia 1 września 2014 roku. Powódka była zatrudniona w wymiarze 18/18 oraz otrzymywała wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 3.109 zł oraz 440 zł stałego dodatku. W dniu 27 maja 2016 roku powódka odebrała wypowiedzenie umowy o pracę, w którym, jako przyczynę wypowiedzenia, wskazano zmiany organizacyjne, powodujące zmniejszenie liczby oddziałów oraz brak w arkuszu organizacyjnym na rok 2016/2017 godzin dydaktyczno-wychowawczych w Specjalnym Ośrodku Szkolno- wychowawczym Nr 4 w Ł.. Powódka wskazała, że nie zgadza się, z podanym przez pracodawcę, wypowiedzeniem, albowiem, podana w nim przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę, jest nierzeczywistą, nadto powódka nie została zapoznana z przyczynami, dla których to ona została wytypowana do rozwiązania stosunku pracy. Decyzji pracodawcy nie można pogodzić z kwalifikacjami powódki, jej stażem pracy i doświadczeniem. Powódka, podczas pracy w poprzedniej placówce, prowadziła bowiem szeroką aktywność, zarówno sportową, jak i rekreacyjną, która pozwoliła, w dużym stopniu, wykorzystać jej wiedzę, zdobyte umiejętności oraz prowadzić do sukcesów, osiągniętych uczniów - dzieci. W ocenie powódki – w rzeczywistości istniała możliwość zapewnienia pracy powódce, przez ograniczenie etatów pozostałym nauczycielom i uzupełniania ich dodatkowymi godzinami gimnastyki korekcyjnej, rewalidacji czy socjoterapii, do której powódka również miała kwalifikacje. W ocenie powódki przyczyna wypowiedzenia jej umowy o pracę ma charakter personalny, gdyż praca została zapewniona pracownikom byłego (...) nr 4. Zdaniem powódki, działania pracodawcy mają, ponadto, charakter dyskryminujący i godzący w zasady współżycia społecznego.

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 czerwca 2016 roku, pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu, pozwany zakwestionował, w całości, stanowisko powódki wyrażone w pozwie. Pozwany wskazał, iż w roku szkolnym 2016/2017 uległa zmniejszeniu liczba oddziałów szkolnych z 17 pozostało 16. Skutkiem tego była redukcja liczby godzin nauczycielskich w stosunku do roku szkolnego 2015/2016 z (...) do (...), w tym także liczby godzin wychowania fizycznego, gimnastyki korekcyjnej i zajęć rewalidacyjnych z 248 na 232. Istotne zmniejszenie liczby godzin, spowodowało konieczność zwolnienia pięciu nauczycieli, w tym powódki. Pozwany podał również, iż przy doborze pracowników do zwolnienia, kierował się kryteriami stanowiącymi załącznik nr 1 do zarządzenia nr (...) D. Specjalnego Ośrodka Szkolno - (...) w Ł. z dnia 2 kwietnia 2014 roku. Na podstawie kryteriów do zwolnienia została wytypowana powódka. W pierwszym kryterium, którym jest ocena pracy i osiągnięć dydaktyczno-wychowawczych, pracodawca uznał, iż wszyscy pracownicy są na równorzędnym poziomie. W przypadku drugiego

kryterium, to jest kwalifikacji formalnych i praktycznych, w tym praktyki w nauczaniu, pozwany podkreślił, że z uwagi na charakter jednostki (specjalistyczny) w kryterium tym nie chodzi tylko o formalny poziom wykształcenia, co praktykę w nauczaniu przedmiotu dzieci niesłyszących i słabosłyszących. W tym względzie powódka zdaniem pozwanego legitymowała się najmniejszą praktyką w nauczaniu dzieci z wadą słuchu, to jest 12 lat, podczas gdy pozostali nauczyciele wykazywali praktykę 15, 23, 25 i 26-letnią. Przyczyna, wskazana powódce w wypowiedzeniu umowy o pracę, jest zatem przyczyną prawdziwą, rzeczywistą i konkretną. Kryteria, zastosowane przez pozwanego, były obiektywne i sprawiedliwe, a dokonany wybór, nie stanowi przejawu dyskryminacji wobec powódki.

W piśmie z dnia 3 marca 2017 roku pełnomocnik powódki zmodyfikował powództwo w ten sposób, iż ,w miejsce pierwotnie zgłoszonego żądania zasądzenia odszkodowania, wniósł o przywrócenie powódki do pracy.

Powódka E. C., urodzona (...), w 1991 roku ukończyła Akademię Wychowania Fizycznego w W., Wydział (...) Fizycznego, w zakresie wychowania fizycznego, kierunek – nauczycielski, uzyskując tytuł magistra. W ramach studiów ukończyła specjalizację z zakresu metodyki wychowania fizycznego specjalnego, uprawniającą do prowadzenia dzieci z wadą wzroku, słuchu, z upośledzeniami umysłowymi.

Przed zatrudnieniem u pozwanego, powódka, na podstawie umowy o pracę, była zatrudniona w Szkole Podstawowej (...) przy Pogotowiu (...) numer 1 w Ł., od 4 września 1996 roku do 31 grudnia 2003 roku, jako nauczyciel wychowania fizycznego, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Do Szkoły Podstawowej (...) przy Pogotowiu (...) były kierowane dzieci w kryzysowych sytuacjach rodzinnych. W Pogotowiu dzieci były diagnozowane, a następnie trafiały do Ośrodków Szkolno – (...) numer 4 i 5. Powódka pracowała z dziećmi z wadą słuchu i innymi dysfunkcjami.

Dzieci z Pogotowia (...), miały różne dysfunkcje, zaburzenia zachowania, upośledzenia różnych typów. Były to również dzieci niesłyszące, niedowidzące. Praca w Pogotowiu polegała na indywidualnej pracy z każdym uczniem. Dzieci przebywały od 3 miesięcy do pół roku w Pogotowiu (...).

Z dniem 1 stycznia 2004 roku powódka została przeniesiona do Ośrodka Szkolno – (...) dla dzieci S. nr 5, przy ul. (...) w Ł., jako nauczyciel na podstawie mianowania.

W dniu 6 sierpnia 2007 roku na podstawie aktu nadania stopnia awansu zawodowego nauczyciela powódka uzyskała stopień nauczyciela dyplomowanego.

Z dniem 1 września 2012 roku powódka została przeniesiona do pracy w pozwanym Ośrodku Szkolno – (...), przy ul. (...) w Ł., jako nauczyciel wychowania fizycznego.

Pismem z dnia 8 maja 2014 roku, pozwany powiadomił powódkę o ograniczeniu zatrudnienia na okres od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku , do wymiaru 13 godzin zajęć dydaktycznych.

Powódka była jedynym nauczycielem wychowania fizycznego, któremu zaproponowano ograniczenie etatu.

Ostatecznie , od dnia 1 września 2014 roku, powódka pracowała w wymiarze 18/18 obowiązkowego wymiaru czasu pracy, z wynagrodzeniem zasadniczym 3.109 zł miesięcznie. Powódkę obowiązywała tygodniowa norma czasu pracy – 40 godzin, w tym 18 godzin zajęć dydaktycznych prowadzonych bezpośrednio z uczniami.

Wynagrodzenie miesięczne powódki, liczone jako ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy , wynosi 4.178,03 zł.

Powódka wstąpiła do związku zawodowego (...) Ł., w lutym 2014 roku.

W okresie od 1 maja 2015 roku do dnia 30 kwietnia 2016 roku pozwany pracodawca udzielił powódce płatnego urlopu dla paratowania zdrowia.

Powódka, przez okres swojego zatrudnienia, systematycznie podnosiła swoje kwalifikacje poprzez udział w kursach i warsztatach metodycznych i wychowania fizycznego. Powódka ukończyła następujące kursy:

- szkolenie w zakresie kinezylogii edukacyjnej w grudniu 1999 roku,
- kurs z zakresu **surdopedagogiki w 2003 roku**
- kurs kwalifikacyjny z zakresu oligofrenopedagogiki uprawniający do pracy z dziećmi i młodzieżą upośledzoną umysłowo w marcu 2014 roku
- kurs języka migowego I stopnia dla nauczycieli w styczniu 2003 roku
- kurs języka migowego II stopnia dla nauczycieli w czerwcu 2005 roku
- kurs **języka migowego III stopnia dla nauczycieli w grudniu 2005 roku**
- kurs „emisja głosu” W Wyższej szkole (...) w 2008 roku
- stopień instruktora piłki siatkowej w sierpniu 2008 roku
- kurs kwalifikacyjny z zakresu pedagogiki opiekuńczo – wychowawczej w czerwcu 1997 roku
- sesja na temat organizacji gimnastyki korekcyjnej w kwietniu 2004 roku
- zajęcia na temat organizacji zajęć dla uczniów z udzielania I pomocy w maju 2004 roku
- kurs m. koszykówki we wrześniu 2004 roku
- kurs tańce narodów w marcu 2004 roku
- warsztaty z gimnastyka podstawowa w październiku 2004 roku
- kurs – rola tańca towarzyskiego w edukacji dzieci w styczniu 2005 roku
- warsztaty „fitness – formy gimnastyki w listopadzie 2004 roku
- warsztaty „hip hop – taniec dla dzieci w kwietniu 2005 roku
- warsztaty dotyczące elementów tańca dyskotekowego w grudniu 2006 roku
- warsztaty dotyczące elementów tańca nowoczesnego w marcu 2007 roku
- zajęcia z podań piłki – gry zespołowe w maju 2005 roku
- warsztaty dotyczące piłki siatkowej w marcu 2005 roku
- kurs kierowników wycieczek i obozów w styczniu 2006 roku
- kurs kierowników placówek wypoczynku w kwietniu 2006 roku.

Powódka współpracowała z (...) Centrum (...), z Katedrą (...) Fizycznego i Zdrowotnego współorganizując warsztaty metodyczne dla nauczycieli w konstruowaniu programów autorskich, umożliwiała nauczycielom ze szkół specjalnych pracę podczas lekcji wychowania fizycznego z dziećmi z wadą słuchu i innymi dysfunkcjami.

Powódka legitymuje się zaświadczeniami z prowadzonych przez nią inicjatyw oraz współprac z instytucjami sportowymi:

- zaświadczenie (...) Związku Sportowego w Ł. z czerwca 2007 roku o aktywnej współpracy przy organizowaniu imprez sportowych w latach 2004 – 2007, powódka m.in. napisała zaakceptowany program sportowy, organizowała naukę pływania,

- zaświadczenie Centrum Zajęć (...) Rekreacyjnych z czerwca 2007 roku o organizowaniu szkoleń na kartę rowerową,

- zaświadczenie Miejskiego Klubu (...) z czerwca 2007 o organizowaniu nauki gry w tenisa,

- zaświadczenie Stowarzyszenia na rzecz osób słabosłyszących i niesłyszących (...) z czerwca 2007 – o aktywnym uczestniczeniu w pracach Stowarzyszenia, zdobywaniu zysków i sponsorów na organizację imprez,

- w latach 2003 – 2005 przygotowywała imprezy sportowe dla uczniów Ośrodka, przygotowywała układy taneczne gimnastyczne, zorganizowała zajęcia na pływalni,

Powódka w latach 2005 – 2008 otrzymywała wielokrotne podziękowania (...) Centrum (...), otrzymała także podziękowania Uczniowskiego (...) Klubu Sportowego, Archidiecezji (...), D. LO za udział w Festiwalu (...).

W czerwcu 2012 roku otrzymała podziękowania D. Ośrodka nr (...) przy ul. (...).

Otrzymywała także podziękowania uczniów i ich rodziców: w czerwcu 2008 roku, w czerwcu 2013 roku i ostatnio w czerwcu 2014 roku.

Powódka miała dwukrotnie wykonywaną ocenę dorobku zawodowego w Pogotowiu (...) w Ł.. W 1999 roku jej praca zawodowa została oceniona jako dobra, w 2001 roku powódka otrzymała ocenę pozytywną.

Powódka otrzymała trzy nagrody D.: w grudniu 1999 roku od D. Pogotowia (...) w Ł. oraz w październiku 2008 roku i w październiku 2010 roku od D. Specjalnego Ośrodka Szkolno - (...).

W 2006 roku powódka pozyskała dofinansowanie do obozu sportowego letniego w W., na który zabrała dzieci ze Specjalnych Ośrodków (...) numer 1,4 i 5. Uzyskała dotację na ferie zimowe dla wychowanków Ośrodka numer 5. Dla dzieci z Pogotowia (...) zorganizowała bezpłatne zajęcia na basenie. Pracując w Ośrodku numer 5 współpracowałam z klubem tanecznym A., organizując dla dzieci zajęcia taneczne. Organizowała z innymi nauczycielami konkurs wiedzy olimpijskiej. Jej uczniowie wystartowali w olimpiadzie „Sprawni jak strażacy”.

Praca powódki w Specjalnych Ośrodkach Szkolno – (...) i nr 5 była dobrze oceniana przez rodziców i, uczęszczające do Ośrodków, dzieci. Powódka nie miała problemów z komunikacją z dziećmi. Miała dobry kontakt z dziećmi. Rodzice dzieci zauważali, że ilość zajęć pozalekcyjnych, organizowanych dla ich dzieci w Ośrodku nr (...), była większa. Dzieci miały zorganizowaną naukę pływania, zajęcia z unihokeja, lekkoatletyki, zawody sportowe.

Rodzice odczuwali, że środowisku nauczycieli i uczniów z Ośrodka nr (...) przy ul. (...) i z Ośrodka nr (...) przy ul. (...) trudno jest się zjednoczyć.

Przez pierwszy rok pracy w Ośrodku numer 4, powódka miała dostęp do działalności, jaką wykonywała w Ośrodku numer 5. W drugim roku pracy, dostęp do informacji, związanych z organizacją pracy, powódka miałam ograniczony. Nie była informowana o zawodach, które są organizowane przez Miejski Ośrodek Sportowy. Jedyne zawody na jakie udało jej się pojechać to były zawody organizowane przez Miejski Związek Sportowy na zawodach pływackich i tenisa stołowego. O innych imprezach powódka nie była informowana mimo próśb. Informacje przekazywane jej przez D. nie dotyczyły zawodów sportowych odbywających się w placówce.

Powódka kierowała do D. Specjalnego Ośrodka Szkolno- (...) w Ł. pisma, w których zwracała uwagę, iż jest pomijana przy typowaniach w kalendarzu imprez sportowych organizowanych przez (...) dla szkół specjalnych, nie jest powiadamiana o zawodach, nie ma możliwości uczestniczenia w wyborze dzieci na zawody sportowe, a gdy

jej podopieczny jest wytypowany do zawodów sportowych powódka jest pozbawiona możliwości pojechania z nim natomiast jedzie wówczas z nimi nauczycielka gimnastyki korekcyjnej.

Powódka wskazywała D. pozwanego Ośrodka, że utrudniony dostęp do sali, w której chciała prowadzić zajęcia z podopiecznymi.

Powódka sama dzięki własnej inicjatywy nawiązała współpracę z klubem sportowym (...) w Ł., gdzie umożliwiono jej przeprowadzenie bezpłatnych zajęć dla wychowanków Ośrodka numer 4. Zorganizowała pierwszy w tym ośrodku bal gimnazjalny.

Powódka była laureatką konkursu „WF na Zimowym Narodowym” organizowanego przez Ministerstwo Sportu i Turystyki oraz Fundację (...) pod patronatem Ministra (...), dzięki czemu grupa dzieci z pozwanego Ośrodka nr (...) wyjechała w nagrodę na stadion narodowy.

T. D. pozwanego Specjalnego Ośrodka Szkolno – (...) w Ł. jest od 1 września 2013 roku.

Zarządzeniem D. Specjalnego Ośrodka Szkolno – (...) w Ł. nr (...) z dnia 2 kwietnia 2014 roku ustalono „Kryteria zwolnień pracowników pedagogicznych” oraz „Kryteria zwolnień pracowników niepedagogicznych” obowiązujące w pozwanym Ośrodku.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do Zarządzenia nr (...) kryteriami zwolnień pracowników pedagogicznych są:

1. Ocena pracy i osiągnięć dydaktyczno – wychowawczych nauczyciela,
2. Kwalifikacje formalne i praktyczne,
3. Dyscyplina pracy,
4. Konieczność kontynuacji realizacji programu nauczania w szkole,
5. Podstawa nawiązania stosunku pracy i stopień awansu zawodowego,
6. Staż pracy,
7. Sytuacja materialna i rodzinna.

W § 4 kryteria zostały zdefiniowane w następujący sposób:

- przy pierwszym kryterium uwzględnieniu w szczególności podlegają: formalna (przełożonych) oraz nieformalna (rodziców, uczniów, współpracowników) ocena pracy i osiągnięć dydaktycznych i wychowawczych, w szczególności skuteczność w realizacji zadań stojących przed placówką i zaangażowanie w pracę;

- przy drugim kryterium kierowano się kwalifikacjami wynikającymi z dokumentów, którymi legitymuje się nauczyciel oraz praktyką w nauczaniu przedmiotu;

- trzecie kryterium uwzględniało w szczególności absencje oraz terminowość i jakość prowadzonej dokumentacji;

- czwarte uwzględniało możliwość zapewnienia optymalnej realizacji zadań statutowych placówki;

- piąte rodzaj umowy oraz stopnie awansu zawodowego: nauczyciel, stażysta, kontraktowy, mianowany, dyplomowany;

- szóste kryterium uwzględniało okres zatrudnienia,

- siódme uwzględniło w szczególności trudną sytuację materialną, to czy dana osoba jest jedynym żywicielem rodziny, czy jest samotnym rodzicem (§ 4).

Kryteria zostały ustalone przez pracodawcę według hierarchii ważności, w przypadku nieustalenia osoby do zwolnienia na podstawie pierwszego kryterium przechodzi się do następnego kryterium (§ 5).

W załączniku w § 6 wskazano również, iż powyższych kryteriów stosuje się w przypadku kiedy nie mają zastosowania inne przepisy prawa regulujące rozwiązanie lub wygaśnięcie stosunku pracy z nauczycielem. Poza kryteriami zwolnień są osoby, których stosunek pracy jest szczególnie chroniony na mocy przepisów.

Powódka, tak jak inni pracownicy, zapoznała się z zarządzeniem nr (...) D., co pokwitowała podpisem.

Zgodnie z arkuszem organizacyjnym na rok 2016/2017 liczba oddziałów w Specjalnym Ośrodku Szkolno – (...) została zmniejszona z 17 na 16, a liczba godzin lekcyjnych z (...) na (...), z czego łączna liczba godzin w-f i gimnastyki korekcyjnej została ograniczona z 248 do 232 godziny. Powodem ograniczenia jest brak naboru dzieci. Ograniczenie liczby godzin w-f i gimnastyki korekcyjnej nie pozwala na utrzymanie pięciu etatów nauczycieli w-f.

Pismem z dnia 4 maja 2016 roku pozwany poinformował (...) w Ł. o zamiarze rozwiązania za wypowiedzeniem stosunku pracy na zasadzie mianowania i zatrudnionych na czas nieokreślony z czterema nauczycielami, w tym z powódką. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano zmiany organizacyjne spowodowane zmniejszeniem liczby oddziałów w placówce, brak godzin dydaktyczno- wychowawczych umożliwiających dalsze zatrudnienie nauczycieli.

Oświadczeniem woli datowanym na dzień 12 maja 2016 roku pracodawca wypowiedział powódce umowę o pracę na zasadzie mianowania z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze względu na zmiany organizacyjne powodujące zmniejszenie liczby oddziałów w Specjalnym Ośrodku Szkolno– (...) w Ł. przy ulicy (...) i brakiem w arkuszu organizacyjnym na rok 2016/2017 godzin dydaktyczno- wychowawczych uniemożliwiającym dalsze zatrudnienie powódki u pozwanego na stanowisku nauczycielki, na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela.

Powódka w dniach od 10 maja 2016 roku do 15 czerwca 2016 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim.

Powódka oświadczenie pracodawcy otrzymała w dniu 27 maja 2016 roku pocztą. Tego samego udała się do D. pozwanego Ośrodka. Na spotkaniu obecni byli D. T. T. oraz Wicedyrektor S. G.. Powódka zapytała Dyрекcję, na jakiej podstawie została wytypowana do zwolnienia.

Na spotkaniu w dniu 27 maja 2016r., D. przedstawił informację, że redukcja etatów jest spowodowana zmianami organizacyjnymi i brakiem godzin dla nauczycieli. T. T. przedstawił powódce, że przy podejmowaniu decyzji o wyborze pracownika do zwolnienia kierował się kryteriami z zarządzenia z 2014 roku. Oświadczył powódce, że pierwszy punkt kryterium, czyli osiągnięcia i ocena pracy, biorąc pod uwagę nauczycieli WF, nie rozstrzyga wyraźnie, kto jest wytypowany do zwolnienia, dlatego wzięte zostało pod uwagę drugie kryterium.

Przy pierwszym kryterium T. T., jako przykład, podał powódce T. R. - osobę niesłyszącą, zatrudnioną w charakterze wychowawcy w internacie, który ma bardzo dobre kontakty ze środowiskiem osób nie słyszących, a rodzice pozytywnie oceniają jego pracę.

Omawiając drugie kryterium, T. T. stwierdził, że, w porównaniu do innych nauczycieli wychowania fizycznego i rytmiki, powódka ma najkrótszy staż pracy, najkrótszą praktyką w nauczaniu dzieci z wadą słuchu.

Ze spotkania z dnia 27 maja 2016 roku pozwany sporządził notatkę służbową, którą załączył do akt osobowych powódki. Wskazano w niej, że co do pierwszego kryterium, o czym powódka została poinformowana, powódka nie wyróżnia się szczególnie w pracy w porównaniu do pozostałych nauczycieli WF. O wytypowaniu powódki do zwolnienia zadecydowało drugie według kolejności kryterium. Stwierdzono, że powódka ma najmniejszą praktykę

w nauczaniu przedmiotu dzieci słabosłyszących i niesłyszących i znacząco różni się w zakresie doświadczenia zawodowego w pracy z uczniem z wadą słuchu.

D. pozwanego Ośrodka dokonał porównania powódki z pozostałymi zatrudnionymi w placówce nauczycielami w-f i nauczycielką korekcyjną, to jest A. I., K. W., J. S. i A. S. (1).

Według D. pozwanego Ośrodka najlepszym miernikiem uwzględnianym przy pierwszym kryterium są nagrody np. prezydenta, kuratora, dyrektora. Porównując powódkę z pozostałymi nauczycielami D. przyjął, że powódka miała jedną taką nagrodę, podczas gdy pozostałe nauczycielki miały taką nagrodę dwie lub więcej.

Przy pierwszym kryterium oceny pracy i osiągnięć dydaktyczno – wychowawczych, D. uznał, że piątka porównywanych nauczycielek WF jest na tym samym poziomie, ma porównywalne osiągnięcia.

Dokonując wyliczenia stażu pracy w przypadku powódki D. uwzględnił okres pracy w Ośrodku (...) numer 5 i Ośrodku (...) numer 4. Nie uwzględnił doświadczenia i stażu pracy w Pogotowiu (...) uznając, że placówka ta ma inny charakter, nie jest placówką przystosowaną do dzieci z wadą słuchu. Nadto dzieci w pogotowiu znajdowały się z nakazu sądowego, podczas gdy do Ośrodka trafiało dziecko w wyniku skierowania przez organ prowadzący o potrzebie kształcenia specjalnego.

Pod pojęciem praktyki w nauczaniu przedmiotu D. rozumie praktykę jako surdopedagoga, a nie praktykę jako nauczyciela danego zawodu.

Znajomość języka migowego nie była dla D. głównym elementem kryterium.

Pozwany Ośrodek Szkolno – (...) w Ł. składa się ze szkoły podstawowej, gimnazjum, przedszkola, placówki wczesnego wspomaganie rozwoju oraz z internatu. Podstawową wadą z jaką są przyjmowane dzieci do Ośrodka Szkolno – (...) w Ł. jest wada słuchu. Do placówki przyjmowane są również dzieci upośledzone.

K. W., urodzona (...), w 1991 roku ukończyła (...) w W., Wydział (...) Fizycznego, w zakresie wychowanie fizyczne, kierunek – nauczycielski, uzyskując tytuł magistra.

W 2000 roku ukończyła studia podyplomowe, trzyletnie, w zakresie pedagogiki specjalnej – surdopedagogiki.

W pozwanym Ośrodku Szkolno – (...) w Ł., przy ul. (...) została zatrudniona na umowę o pracę od 1 października 1990 roku jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr (...) dla Dzieci G. w Ł., a z dniem 4 października 1995 roku na podstawie mianowania.

K. W. awans zawodowy nauczyciela mianowanego został nadany we wrześniu 2000 roku.

Oceny pracy K. W. otrzymała: 3 października 1995 roku – dobrą, 3 lipca 2009 roku – wyróżniającą.

Otrzymała trzy nagrody dyrektora: w październiku 1995 roku, w październiku 2006 roku i w październiku 2010 roku.

Otrzymała dwa podziękowania Kuratora Oświaty za zaangażowanie w organizację (...) w czerwcu 1995 roku i w czerwcu 2000 roku.

K. W. uczestniczyła w następujących kursach:

- kurs „Programowanie pracy szkoły” – czerwiec 2000 roku,
- kurs I stopnia „Mówimy z fonogestami” uprawniający do stosowania fonogestów 2000/2001 roku,
- kurs kwalifikacyjny z zakresu oligofrenopedagogiki w listopadzie 2011 uprawniający do pracy z dziećmi i młodzieżą upośledzoną umysłowo,

- kurs doskonalący „Kreator zdrowia i aktywności fizycznej” - wrzesień – listopad 2014 roku i kwiecień – czerwiec 2015 roku,

- warsztaty wspinaczkowe – październik 2015 roku,

- warsztaty metodyczne o dostosowaniu wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości ucznia ze (...) grudzień 2015.

K. W. pomagała w organizacji dodatkowych przedsięwzięć, na okoliczność, których posiada następujące zaświadczenia:

- zaświadczenie Miejskiego (...) w Ł. z 19 maja 2016 o czynnym uczestniczeniu w organizacji imprez sportowych , adresowych do dzieci niepełnosprawnych, główną imprezą organizowaną co roku są jesienne biegi przełajowe,

- podziękowanie Miejskiego (...) w Ł. 23 maja 2016 roku za zaangażowanie i prace w ramach programu (...) Osób Niepełnosprawnych i (...),

- zaświadczenie Akademii (...) o prowadzeniu zajęć w roku szkolnym 2015/2016.

A. I., urodzona (...), w 1991 roku ukończyła studium nauczycielskie o specjalności wychowanie fizyczne, a w 1993 roku (...) w W., Wydział (...) Fizycznego, w zakresie wychowanie fizyczne, kierunek – nauczycielski, uzyskując tytuł magistra.

W 2000 roku ukończyła studia podyplomowe, trysemestralne, w zakresie pedagogiki specjalnej – surdopedagogiki.

W pozwanym Ośrodku Szkolno – (...) w Ł., przy ul. (...) – I. została zatrudniona na umowę o pracę od 1 września 1991 roku jako wychowawca internatu, a z dniem 1 września 1992 roku została przeniesiona na stanowisko nauczyciela wychowania fizycznego.

A. I. został nadany awans zawodowy nauczyciela dyplomowanego w lipcu 2005 roku.

Ocenę pracy A. I. otrzymała 20 maja 1996 roku wyróżniającą.

Otrzymała pięć nagród dyrektora: w październiku 1995 roku, 2004 roku, 2008 roku, 2010 roku i 2014 roku.

Otrzymała dwa podziękowania Kuratora Oświaty za zaangażowanie w organizację (...) w czerwcu 1995 roku i w czerwcu 2000 roku.

A. I. uczestniczyła w następujących kursach:

- języka migowego II stopnia dla nauczycieli w 2008 roku.

- I stopnia „Mówimy z fonogestami” uprawniający do stosowania fonogestów - 2001 rok,

- kurs „Koordynator wychowania fizycznego” (...)

- warsztaty „Planowanie i projektowanie pracy dydaktycznej w kształceniu zintegrowanym” - 2002 rok,

- kurs kwalifikacyjny dla oświatowej kadry kierowniczej, uprawniający do zarządzania placówką – 2005 rok,

- udział w konfirmacji „Rok 2003 – rokiem osób niepełnosprawnych” – październik 2003 roku

- warsztaty „Sposoby wspierania aktywności osób niepełnosprawnych – drama w kształceniu specjalnym” listopad 2003 roku,

- kurs kierownika wycieczek i obozów - kwiecień 2010 roku
- warsztaty, konferencja „Jestem fair – stop przemocy” – 2011 rok,
- kurs kwalifikacyjny z zakresu oligofrenopedagogiki ukończony 30 listopada 2011 roku uprawniający do pracy z dziećmi i młodzieżą upośledzoną umysłowo
- kurs doskonalący „Kreator zdrowia i aktywności fizycznej” wrzesień – listopad 2014 roku i kwiecień – czerwiec 2015 roku,
- udział w konferencji ogólnopolskiej „Kultura fizyczna i zdrowotna (...)” – marzec 2015 roku.

A. I. otrzymała w styczniu 2004 roku gratulacje Miejskiego (...) w Ł. .

A. I. została objęta szczególną ochroną stosunku pracy w okresie od września 2014 roku do sierpnia 2019 roku oraz przez rok po upływie tego okresu.

J. S., urodzona (...), w 1999 roku ukończyła Wydział Nauk o Wychowaniu (...) w Ł., w zakresie pedagogiki specjalnej, uzyskując tytuł magistra. W ramach studiów ukończyła specjalizację z zakresu oligofrenopedagogiki.

W czerwcu 2001 roku ukończyła dwusemestralne studia podyplomowe na UŁ w zakresie wychowanie fizyczne i zdrowotne. W 2001 roku kurs pedagogiki specjalnej – surdopedagogiki.

W pozwanym Ośrodku Szkolno – (...) w Ł., przy ul. (...) została zatrudniona na umowę o pracę od 1 października 1993 roku jako wychowawca internatu. Z dniem 1 stycznia 2004 roku została przeniesiona na stanowisko nauczyciela wychowania fizycznego.

J. S. został nadany awans zawodowy nauczyciela dyplomowanego w grudniu 2011 roku.

J. S. otrzymała oceny pracy: 5 października 2000 roku, 3 października 2005 roku.

Otrzymała trzy nagrody dyrektora: w październiku 2005 roku, 2009 roku i 2012 roku.

J. S. uczestniczyła w następujących kursach:

- języka migowego I stopnia dla nauczycieli maj 1996 roku,
- warsztaty, konferencja „Jestem fair – stop przemocy” - luty 2011 roku,
- kurs doskonalący „Kreator zdrowia i aktywności fizycznej” wrzesień – listopad 2014 roku i kwiecień – czerwiec 2015 roku,
- warsztaty metodyczne o dostosowaniu wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości ucznia ze (...) grudzień 2015 roku,
- kurs na kierownika wypoczynku z grudnia 2016 roku.

J. S. pomagała w organizacji dodatkowych przedsięwzięć, na okoliczność których posiada następujące zaświadczenia:

- za udział w Spartakiadzie (...) we W. grudzień 2007, z dziećmi w konkursie matematycznym czerwiec 2014 roku,
- podziękowanie Ośrodka Szkolno – (...) dla Niesłyszących i S. we W. z maja 2015 roku za przygotowanie uczniów do udziału w Ogólnopolskim Konkursie Umiejętności M. –Przyrodniczych we W.,

- zaświadczenie Miejskiego (...) w Ł. z 19.05.2016 o czynnym uczestniczeniu w organizacji imprez sportowych , adresowych do dzieci niepełnosprawnych, główną imprezą organizowaną co roku są jesienne biegi przełajowe,
- podziękowanie Miejskiego (...) w (...)05.2016 roku za zaangażowanie i prace w ramach programu (...) Osób Niepełnosprawnych i (...),
- zaświadczenie Akademii (...) o prowadzeniu zajęć w roku szkolnym 2015/2016 roku,

A. S. (1), urodzona (...), w 2000 roku ukończyła Wyższą Szkołę (...) w Ł. – studia licencjackie – na kierunku pedagogika, w zakresie pedagogika zdrowia. W 2002 roku ukończyła dwuletnie studia w Wojskowej Akademii Medycznej w Ł., na kierunku (...) Publiczne , w zakresie promocja zdrowia, uzyskując tytuł magistra. W 2005 roku ukończyła studia podyplomowe, trzyletnie – w zakresie wczesnego wspomaganie rozwoju i wczesnej interwencji. W 2009 roku uzyskała licencjat zakresie fizjoterapii na UM Wydziale Fizjoterapii.

W pozwanym Ośrodku Szkolno – (...) w Ł., przy ul. (...) została zatrudniona na umowę o pracę od 13 września 2001 roku jako nauczyciel, przy czym od września 2004 w Szkole Podstawowej nr (...) dla Dzieci G. w Ł..

A. S. (1) został nadany awans zawodowy nauczyciela mianowanego w sierpniu 2009 roku .

A. S. (1) otrzymała dwie nagrody dyrektora w październiku 2007 roku i w październiku 2012 roku.

Otrzymała pozytywną ocenę pracy w dniu 22 czerwca 2009 roku .

A. S. (1) uczestniczyła w następujących kursach:

- języka migowego dla rodziców - 2001 rok,
- języka migowego I stopnia dla nauczycieli – 2003 rok,
- języka migowego II stopnia dla nauczycieli – 2003 rok,
- na Akademii Medycznej w Ł. - kurs – kwalifikacje instruktora gimnastyki korekcyjnej – czerwiec 2000 roku,
- na Akademii Medycznej w Ł. - kurs – kwalifikacje specjalisty masażu leczniczego – czerwiec 2000 roku,
- kurs masażu w dziecięcym porażeniu mózgowym - listopad 2001 roku,
- kurs dla wychowawców placówek wypoczynku – marzec 2001 roku,
- kurs kierowników wycieczek i obozów – grudzień 2003 roku,
- kurs z zakresu **surdopedagogiki** w 2003 r.,
- warsztaty „Planowanie i projektowanie pracy dydaktycznej w kształceniu zintegrowanym” - październik 2002 roku,
- warsztaty „Elementy logo rytmiki w nauczaniu zintegrowanym” - marzec 2005 roku,
- warsztaty terapii dzieci z poważnymi zaburzenia rozwoju – październik 10.2004 roku,
- szkolenie kinezylogii Edukacyjnej – 02.2005 roku,
- kurs kwalifikacyjny z zakresu **oligofrenopedagogiki** – listopad 2014 roku - uprawniający do pracy z dziećmi i młodzieżą upośledzoną umysłowo,
- warsztaty „praca z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną (...) – maj 2016 roku.

Stan faktyczny został ustalony na podstawie zeznań powódki, zeznań słuchanego w charakterze strony pozwanej dyrektora Ośrodka Szkolno – (...) w Ł., zeznań świadków, oraz dokumentów zawartych w aktach osobowych powódki i porównywanych z nią nauczycieli i innych przywołanych wyżej dokumentów złożonych do akt spraw przez strony. Przeprowadzone w sprawie dowody, Sąd uznał za wiarygodne, gdyż są spójne i wzajemnie się uzupełniają.

Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka powódki, jedynie w takim zakresie, w jakim twierdziła, że na spotkaniu w dniu 26 maja 2016 roku D. pozwanego Ośrodka w przypadku pierwszego kryterium miał jej nie powiedzieć, że jest porównywana z pozostałymi nauczycielami WF. Twierdzeniom tym przeczą zeznania świadka S. G., spójne z twierdzeniami T. T., który potwierdził, że D. poinformował powódkę, że pierwsze kryterium nie pozwoliło mu na wytypowanie do zwolnienia osoby spośród nauczycieli wychowania fizycznego. Z zeznań świadka wynika przy tym, że na przedmiotowym spotkaniu T. T. nie dokonał żadnej analizy porównawczej powódki z pozostałymi nauczycielami, jeśli chodzi o kryterium pierwsze, czyli osiągnięcia nauczyciela i ocena pracy, kwitując, że trudno jest mu w przypadku tego kryterium wskazać osobę szczególnie typowaną do zwolnienia.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy uznał, że powództwo podlegało uwzględnieniu, wskazując, iż podstawę rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela (tj. Dz. U. z 2016 roku, poz. 1379).

Zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy dyrektor szkoły w razie częściowej likwidacji szkoły albo w razie zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmian planu nauczania uniemożliwiających dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć rozwiązuje z nim stosunek pracy lub, na wniosek nauczyciela, przenosi go w stan nieczynny.

Przepis art. 20 Karty Nauczyciela jest szczególnym i odrębnym od kodeksowego unormowaniem stosowanym wobec wszystkich nauczycieli (niezależnie od podstawy nawiązania stosunku pracy), pozwalającym na dostosowanie stanu zatrudnienia do aktualnego rozmiaru zadań szkoły przez dopuszczenie możliwości rozwiązania stosunków pracy z nauczycielami w zamian za rekompensatę za utratę pracy czy to w postaci odprawy, czy przeniesienia w stan nieczynny z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Tak też przyjął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 listopada 2008 r., I PK 79/08 (OSNP 2010 nr 9-10, poz. 111), stwierdzając, że: „art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2 Karty Nauczyciela, który umożliwia dyrektorowi szkoły rozwiązanie stosunku pracy, w sposób oczywisty dotyczy rozwiązania każdego rodzaju (typu) nauczycielskiego stosunku pracy, bez względu na podstawę prawną jego nawiązania, a zatem odnosi się także do rozwiązania umownego stosunku pracy.

Sąd I instancji wskazał, że rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem mianowanym zostało uregulowane w Karcie Nauczyciela w sposób całościowy i wyczerpujący. Nie zostały natomiast uregulowane konsekwencje rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy z nauczycielem z naruszeniem prawa. Dlatego jedynie na podstawie przepisów Kodeksu pracy można skonstruować konsekwencje niezgodnego z prawem działania pracodawcy, które doprowadziło do rozwiązania nauczycielskiego stosunku pracy z mianowania (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 16 kwietnia 2003 r. sygn. I PK 91/02, opubl. Legalis Numer 69585). Jak zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 marca 2016 r. III PK 80/15 określenie formy (sposobu) złożenia oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy z nauczycielem w trybie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy Karta Nauczyciela oraz treści tej czynności prawnej jest „sprawą wynikającą ze stosunku pracy, nieuregulowaną przepisami Karty Nauczyciela” w rozumieniu art. 91c ust. 1 tej Karty. Oznacza to, że w tym przedmiocie ma zastosowanie art. 30 § 3 KP oraz art. 30 § 4 i 5 KP co do elementów składowych pisma dyrektora szkoły o wypowiedzeniu stosunku pracy. W konsekwencji, oświadczenie o wypowiedzeniu nauczycielskiego stosunku pracy, podyktowane okolicznościami wskazanymi w art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela, powinno zostać sporządzone w formie pisemnej, a pismo rozwiązujące ten stosunek pracy musi określać przyczynę wypowiedzenia oraz zawierać pouczenie o przysługującym nauczycielowi prawie odwołania do sądu pracy (opub. Legalis Numer 1446731). Ponadto zgodnie art. 20 ust. 5 a Karty Nauczyciela dyrektor szkoły o zamiarze wypowiedzenia nauczycielowi stosunku pracy z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2 zawiadamia

reprezentującą nauczyciela zakładową (międzyzakładową) organizację związkową, która w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia może zgłosić na piśmie dyrektorowi szkoły umotywowane zastrzeżenia.

Sąd Rejonowy podniósł, że pozwany rozwiązując z powódką umowę o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia zachował warunki formalne albowiem przed wręczeniem oświadczenia woli powódce zachował wymóg konsultacji z organizacją związkową, wypowiedzenie zostało dokonane w formie pisemnej, powódka została pouczona o prawie odwołania się do sądu, wskazano również przyczynę rozwiązania umowy o pracę, to jest zmiany organizacyjne powodujące zmniejszenie liczby oddziałów i brak w arkuszu organizacyjnym na rok 2016/2017 godzin dydaktyczno - wychowawczych uniemożliwiającym dalsze zatrudnienie powódki na stanowisku nauczyciela.

W rozpoznawanej sprawie, powódka zarzuciła, iż, podana jej przez pracodawcę, przyczyna wypowiedzenia umowy nie jest rzeczywista, pracodawca nie dopełnił obowiązku poinformowania o zastosowanych kryteriach doboru do zwolnienia, nadto decyzji pracodawcy o wyborze właśnie osoby powódki do zwolnienia nie sposób pogodzić z jej kwalifikacjami, doświadczeniem i stażem.

Jak wskazano wyżej art. 20 ust. 1 pkt. 1 Karty Nauczyciela, przewiduje ściśle określone okoliczności, które umożliwiają rozwiązanie z nauczycielem stosunku pracy i są nimi częściowa likwidacja szkoły albo zmiany organizacyjne powodujące zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmiany planu nauczania uniemożliwiające dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć.

Przeprowadzone, przez Sąd Rejonowy, postępowanie, wykazało, iż w związku z brakiem naboru dzieci, pozwany zmniejszył liczbę oddziałów z 17 na 16 oraz godzin z (...) na (...), z czego łączna liczba godzin w-f i gimnastyki korekcyjnej została ograniczona z 248 na 232 godziny. Powyższe nie było kwestionowane przez stronę powodową, natomiast pozwany, na potwierdzenie powyższej okoliczności, dołączył do akt sprawy arkusz organizacyjny.

Zgodnie z § 10 załącznikiem 5f do Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół szczegółową organizację nauczania, wychowania i opieki w danym roku szkolnym określa arkusz organizacji szkoły specjalnej opracowany przez dyrektora szkoły specjalnej, z uwzględnieniem szkolnego planu nauczania do dnia 30 kwietnia każdego roku. Arkusz organizacji szkoły specjalnej zatwierdza organ prowadzący szkołę specjalną do dnia 30 maja danego roku. W arkuszu organizacji szkoły specjalnej, zamieszcza się w szczególności: liczbę pracowników szkoły specjalnej, w tym pracowników zajmujących stanowiska kierownicze, liczbę godzin zajęć edukacyjnych i zajęć rewalidacyjnych, finansowanych ze środków przydzielonych przez organ prowadzący szkołę specjalną oraz liczbę godzin zajęć prowadzonych przez poszczególnych nauczycieli. (ust. 2). Na podstawie zatwierdzonego arkusza organizacji szkoły specjalnej dyrektor szkoły specjalnej, z uwzględnieniem zasad ochrony zdrowia i higieny pracy, ustala tygodniowy rozkład zajęć, określający organizację zajęć edukacyjnych. (ust. 3).

Arkusz organizacyjny ma, zatem podstawowe znaczenie dla organizacji zajęć w szkole i liczby zatrudnionych nauczycieli. Ma on również decydujące znaczenie w kwestii zaistnienia zmian organizacyjnych w szkole w danym roku szkolnym. Odpowiedzialność za jego sporządzenie ponosi dyrektor szkoły, który jest zobligowany do dostosowania liczby nauczycieli do ilości uczniów w szkole, do racjonalnego wykorzystania kompetencji nauczycieli oraz do uwzględnienia sytuacji finansowej gminy.

Sąd Rejonowy, mając na uwadze fakt, iż arkusz został zatwierdzony, oraz niekwestionowanie go przez stronę powodową, uznał, iż faktycznie doszło do zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w Specjalnym Ośrodku Szkolno – (...) w Ł. przy ulicy (...). Oznacza to konieczność przyjęcia, iż dyrektor szkoły mógł zastosować art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela.

Jak ustalono powódka została wytypowana przez pozwanego do zwolnienia spośród pięciu nauczycieli wychowania fizycznego i gimnastyki korekcyjnej. Obok powódki nauczycielami tego przedmiotu u pozwanego były A. I., K. W., J. S. i A. S. (1).

Sąd I instancji wskazał, że obowiązujące u pozwanego kryteria zwolnień pracowników pedagogicznych, zostały wprowadzone w kwietniu 2014 roku i zostały ustalone, według, określonej przez pracodawcę, hierarchii ważności, przy przyjęciu zasady, że niemożność wytypowania pracownika do zwolnienia na podstawie pierwszego kryterium skutkuje przejściem do następnego kryterium. Kryteriami ustalonymi przez pozwanego pracodawcę były: 1) Ocena pracy i osiągnięć dydaktyczno – wychowawczych nauczyciela; 2) Kwalifikacje formalne i praktyczne, 3) Dyscyplina pracy; 4) Konieczność kontynuacji realizacji programu nauczania w szkole, 5) Podstawa nawiązania stosunku pracy i stopień awansu zawodowego, 6) Staż pracy, 7) Sytuacja materialna i rodzinna.

W dalszym toku rozważań, Sąd I instancji, podniósł, iż każde z wymienionych kryteriów zostało przez pracodawcę zdefiniowane. I tak przy dokonywaniu oceny pracy i osiągnięć dydaktyczno – wychowawczych nauczyciela (czyli kryterium pierwsze) uwzględnieniu w szczególności podlegają: formalna (przełożonych) oraz nieformalna (rodziców, uczniów, współpracowników) ocena pracy i osiągnięć dydaktycznych i wychowawczych, w szczególności skuteczność w realizacji zadań stojących przed placówką i zaangażowanie w pracę. Natomiast przy kryterium drugim, to jest kwalifikacjach formalnych i praktycznych, należało się kierować kwalifikacjami wynikającymi z dokumentów, którymi legitymuje się nauczyciel, oraz praktyką w nauczaniu przedmiotu.

Wskazane kryteria, czego powódka w postępowaniu nie kwestionowała, były jej znane. Powódka, tak jak inni pracownicy, zapoznała się z zarządzeniem D. wprowadzającym kryteria zwolnień, co pokwitowała podpisem.

Zadaniem Sądu I Instancji stało się w tej sytuacji ustalenie, czy pozwany pracodawca stosując powyższe wprowadzone przez siebie kryteria wytypował powódkę, jako osobę do rozwiązania stosunku pracy w sposób obiektywny i rzetelny. Okoliczność ta była bowiem przez powódkę kwestionowana. W tym miejscu jednak podkreślenia wymaga, że jeden z porównanych nauczycieli, to jest A. I., została przez zarząd organizacji związkowej wskazana jako osoba podlegająca szczególnej ochronie stosunku pracy w okresie od września 2014 roku do sierpnia 2019 roku oraz przez rok po tym okresie. Powyższa okoliczność wynika z akt osobowych A. I.. Toteż porównanie powódki z pozostałym pracownikami należało ograniczyć do A. S. (1), J. S. i K. W..

Pozwany dowodził w niniejszym postępowaniu, że jeśli chodzi ocenę pracy i osiągnięć dydaktyczno – wychowawczych to wszystkie osoby z badanej grupy są na jednakowym poziomie, co uprawniało pracodawcę do przejścia do następnego, drugiego kryterium. Dokonując analizy nauczycieli na podstawie drugiego kryterium pozwany stwierdził, że powódka wyróżniła się z ocenianej grupy najniższą praktyką w nauczaniu dzieci z wadą słuchu. Z załączonego do odpowiedzi na pozew porównania wynika, że powódka takim stażem legitymowała się w wymiarze 12 lat, podczas gdy staż ten w przypadku A. S. (1) wynosił 15 lat, J. S. - 23 lata i K. W. – 26 lat.

Analizując drugie kryterium, które miało zadecydować o zwolnieniu osoby powódki, przypomnieć należy, że uwzględnieniu w nim, zgodnie z zarządzeniem D. placówki, podlegają dwa czynniki: pierwszym są kwalifikacje wynikające z dokumentów, drugim praktyka w nauczaniu przedmiotu. Analizując akta osobowe porównanych nauczycielek potwierdzają się dane zgodnie z którymi A. S. (1) i K. W. wykazują się większą niż powódka praktyką w nauczaniu, albowiem A. S. (1) jako nauczyciel w pozwanym Ośrodku Szkolno – (...) została zatrudniona od 13 września 2001 roku, zaś K. W. od 1 października 1990 roku. Tymczasem powódka stażem pracy nauczycielskiej w Specjalnych Ośrodkach (...) (przy uwzględnieniu niekwestionowanego przez stronę pozwaną okresu pracy w Ośrodku nr (...)) może się wykazać od dnia 1 stycznia 2004 roku.

Sąd Rejonowy stwierdził, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika jednak, iż porównywana z powódką J. S. praktyką w nauczaniu przedmiotu legitymuje się identyczną jak powódka, albowiem - co wynika z akt osobowych J. S. - stanowisko nauczyciela wychowania fizycznego w pozwanym Ośrodku zajmowała ona od 1 stycznia 2004 roku, natomiast wcześniej w okresie od 1 października 1993 roku do 31 grudnia 2003 roku wykonywała pracę wychowawcy w internacie. Uwzględnienie w stażu nauczania przedmiotu okresu pracy wychowawcy w internacie w przypadku J. S. jest niezrozumiałe, a na pewno pozostające w sprzeczności z definicją przyjętą wyżej kryteriów. Treść obowiązującego u pozwanego aktu jakim są „Kryteria zwolnień pracowników pedagogicznych” stanowiące załącznik do zarządzenia D. jest bowiem jednoznaczna, że w omawianym kryterium ujętym jako „praktyka w nauczaniu

przedmiotu” chodzi o praktykę pracy nauczyciela, co potwierdziły także zeznania słuchanego w charakterze świadka wicedyrektora S. G..

Sąd I instancji analizując porównanie załączone do akt sprawy z treścią akt osobowych pracowników nie zrozumiałe jest stanowisko pozwanego, który do okresu zatrudnienia z dziećmi z wadą słuchu nie zaliczył powódce okresu pracy Szkole Podstawowej nr (...) przy Pogotowiu (...) w Ł. od 4 września 1996 roku do 31 grudnia 2003 roku na stanowisku nauczyciela w-f, gdzie co dowiodło postępowanie dowodowe powódka pracowała jako nauczyciel wychowania fizycznego z dziećmi z wadą słuchu. Natomiast do pracy o takim charakterze zaliczył okres pracy J. S. u pozwanego w okresie od 1 października 1993 roku do dnia 31 grudnia 2003 roku na stanowisku wychowawcy internatu. Decyzji tej pozwany w sposób racjonalny nie uzasadnił. Argumentacja pozwanego, że pod pojęciem praktyki w nauczaniu przedmiotu w istocie należy rozumieć praktykę w pracy surdopedagoga, a nie praktykę nauczyciela danego przedmiotu, pozostaje w sprzeczności z definicją przyjętą u pozwanego kryteriów. Wskazać w tym miejscu należy na niekonsekwencję pozwanego, który J. S. uwzględnił w zatrudnieniu z dziećmi z wadą słuchu okres pracy na stanowisku wychowawcy internatu począwszy od 1 października 1993 roku, w sytuacji gdy J. S. kurs z zakresu surdopedagogiki, nadający kwalifikacje do pracy z dziećmi z wadą słuchu, ukończyła dopiero w 2001 roku.

Nie sposób jest w tej sytuacji stwierdzić, że J. S. praktykę w nauczaniu dzieci słabosłyszących lub niesłyszących ma większą niż powódka. Porównanie obdu nauczycielek dowodzi, że praktyką taką powódka może się wykazać nie mniejszą niż J. S..

Dalej, jak uznał Sąd I instancji podkreślenia wymagało, że praktyka w nauczaniu przedmiotu w analizowanym drugim kryterium jest wymieniona obok „kwalifikacji wynikających z dokumentów, którymi legitymuje się nauczyciel”. Obydwa wymienione części składowe kryterium oznaczanego jako drugie są oddzielone spójnikiem „oraz” co wskazuje, że połączone nimi składniki są równorzędne.

Niezrozumiałe jest w tej sytuacji także stanowisko pozwanego, który porównując powódkę i J. S., pomija posiadane przez nauczycielki kwalifikacje. Z akt osobowych J. S. wynika, że studia wyższe J. S. ukończyła w zakresie pedagogiki specjalnej w 1999 roku (czyli po sześciu latach od jej zatrudnienia u pozwanego), natomiast w zakresie wychowania fizycznego ukończyła w 2001 roku jedynie dwusemestralne studia podyplomowe. W ramach studiów (...) ukończyła specjalizację z zakresu oligofrenopedagogiki, w 2001 roku ukończyła kurs surdopedagogiki, nadto ukończyła kurs języka migowego I stopnia dla nauczycieli.

Tymczasem powódka w 1991 roku ukończyła studia wyższe magisterskie na Akademii Wychowania Fizycznego, w zakresie wychowania fizycznego, o kierunku nauczycielskim. W ramach studiów ukończyła specjalizację z zakresu metodyki wychowania fizycznego specjalnego uprawniającą do prowadzenia dzieci m.in. z wadą słuchu. Ukończyła kurs z zakresu surdopedagogiki w 2003 roku, kurs kwalifikacyjny z zakresu oligofrenopedagogiki uprawniający do pracy z dziećmi i młodzieżą upośledzoną umysłowo w marcu 2014 roku, oraz kurs języka migowego I, II i III stopnia dla nauczycieli.

Mając na uwadze, że zmiany organizacyjne dotyczyły nauczycieli wychowania fizycznego pracujących z dziećmi słabosłyszącymi i niesłyszącymi kryterium „kwalifikacji wynikających z dokumentów” w porównaniu tylko z J. S. bez wątpliwości wypada na korzyść powódki. W przypadku zatem drugiego kryterium określanego jako kwalifikacje formalne i praktyczne uznać należało, że powódka w zestawieniu z J. S. wypadła lepiej.

Dokonując bilansu kwalifikacji posiadanych przez porównywanych z powódką pracowników Sąd Rejonowy zważył jednocześnie, iż powódka jako jedyna posiada znajomość języka migowego w III stopniu dla nauczyciela. Sąd nie uznał za przekonujące zapewnienia D. pozwanego Ośrodka, że znajomość języka migowego w prowadzonej przez niego placówce specjalnej przeznaczona w głównej mierze dla dzieci z wadą słuchu, nie jest niezbędna i nie stanowi istotnego elementu w ocenie kwalifikacji posiadanych przez nauczyciela.

Wracając w tym miejscu do pierwszego kryterium, wedle którego pozycja powódki w tej mierze – w ocenie pozwanego - jest porównywalna z pozostałymi nauczycielami, przypomnieć należy, że w przypadku tego kryterium uwzględnieniu

w szczególności podlegają: formalna (to jest przełożonych) oraz nieformalna (rodziców, uczniów, współpracowników) ocena pracy i osiągnięć dydaktycznych i wychowawczych, w szczególności skuteczność w realizacji zadań stojących przed placówką i zaangażowanie w pracę.

Jeśli chodzi o ocenę formalną, czyli uwzględnione w porównaniu dokonany przez pozwanego nagrody dyrektora (k. 41) to ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że powódka uzyskała takie nagrody aż trzykrotnie, to jest w 1999 roku, 2008 roku oraz 2010 roku. Pierwsza została jej udzielona przez D. Pogotowia (...), dwie kolejne przez D. Specjalnego Ośrodka Szkolno - (...). Dla porównania A. S. (1) takie nagrody otrzymała tylko dwukrotnie, to jest w 2007 roku i 2012 roku, J. S. trzykrotnie: w 2005 roku, 2009 roku i w 2012 roku, a K. W. również trzykrotnie: w 1995 roku, 2006 roku oraz 2010 roku.

Sąd, przy tym zwraca uwagę, na pewną próbę manipulacji danymi w zestawieniu sporządzonym przez stronę pozwaną. W zestawieniu bowiem na k. 41 akt sprawy pozwany porównując pracowników wykazał, iż powódka nie otrzymała żadnej nagrody dyrektora pracując w (...) nr 4 i 5, co jak wykazał materiał dowodowy jest niezgodne ze stanem faktycznym. Brak ten dyrektor pozwanej placówki uzasadniał na rozprawie tym, że zaświadczeń o nagrodach otrzymanych przez powódkę w roku 2008 roku oraz 2010 roku nie było w jej aktach osobowych. Taki sam brak w aktach osobowych innego pracownika - K. W. nie przeszkodził jednak pozwanemu wykazanie w przedmiotowym zestawieniu, że nagród dyrektora K. W. otrzymała aż cztery bo również w 2012 roku, podczas gdy zaświadczenia o tej ostatniej nagrodzie w aktach osobowych K. W. nie ma. Jeśli chodzi o nieprawidłowości w sporządzonym przez pozwanego zestawieniu to kolejna nieścisłość jest taka, że w przypadku A. S. (1) pozwany zapisał, iż stażem pracy jako nauczyciel wychowania fizycznego legitymuje się ten pracownik 15-letnim, co nie również nie odpowiada prawdzie, gdyż A. S. (1) na stanowisku nauczyciela prowadziła z dziećmi zajęcia z gimnastyki korekcyjnej.

Analizując kolejne dokumenty, znajdujące się w aktach osobowych powódki, i dodatkowo złożone do akt przez strony zauważenia wymaga, iż powódka legitymuje się wielokrotnymi podziękowaniami (...) Centrum (...), podziękowaniami Uczniowskiego (...) Klubu Sportowego, podziękowaniami Archidiecezji (...) w maju 2008 r., jak również podziękowaniami D. Ośrodka nr (...) przy ul. (...) z czerwca 2012 r. Ponadto w aktach osobowych powódki znajdują się podziękowania dla niej od rodziców, dzieci i wychowawcy z czerwca 2008 r., rodziców i dzieci z czerwca 2013 r., oraz uczniów z czerwca 2014 r. – co oznacza, że wykazała się ona także tą nieformalną (rodziców, uczniów, współpracowników) oceną pracy i osiągnięć dydaktycznych i wychowawczych.

Dla porównania w aktach osobowych A. S. (1) żadnych podziękowań nie ma, nie zostały one także złożone przez stronę pozwaną do akt sprawy. Nie zostały przy tym złożone jakiegokolwiek zaświadczenia potwierdzające zaangażowanie A. S. (1) w organizację imprez szkolnych czy pozaszkolnych. Porównując ilość nagród dyrektora uzyskanych przez powódkę (trzy) i przez A. S. (1) (dwie), jak również dokumentową ocenę pracy powódki dokonaną przez rodziców, uczniów i współpracowników, oraz potwierdzających jej aktywną współpracę przy organizowaniu różnego rodzaju imprez, nie można oprzeć się wrażeniu, że już na etapie pierwszego kryterium powódka wypadła znacznie lepiej niż porównywana z nią A. S. (2). Wbrew temu jednak D. pozwanego Ośrodka uznał, że powódka i A. S. (1), jeśli chodzi o ocenę pracy i osiągnięć dydaktyczno – wychowawczych nauczyciela zajmują pozycję równoważną.

Należy nadmienić, iż powódka nie tylko w świetle jej zeznań, ale przede wszystkim złożonych dokumentów, była bardzo aktywnym pracownikiem, zaangażowanym w pracę oraz poświęcającym czas poza godzinami pracy na realizację dodatkowych przedsięwzięć takich jak, organizowanie nauki pływania, gry w tenisa, szkoleń kartę rowerową, czynnie działa w Stowarzyszeniu na rzecz osób słabosłyszących i niesłyszących. Sąd zauważył przy tym, iż powódka nie ograniczała swojego działania jedynie uczestniczenia w akcjach organizowanych przez Miejski (...) w Ł., lecz szukała również innych możliwości urozmaicenia uczniom wolnego czasu oraz budowania prestiżu szkoły. Powódka jako jedyna mogła pochwalić się zajęciem wysokiego miejsca w Ogólnopolskim Konkursie „Wf na Zimowym Narodowym” organizowanym przez Ministerstwo Sportu i Turystyki oraz Fundację (...) pod patronatem Ministra (...) w 2014 roku. Tymczasem z akt osobowych A. S. (1) czy innych złożonych do akt sprawy dokumentów taka skuteczność porównywanej z powódką A. S. (1) w realizację zadań stojących przed placówką i zaangażowanie w pracę nie wynika.

Podsumowując, w świetle poczynionych ustaleń trudno jest przyjąć, że pozwany pracodawca, typując powódkę do rozwiązania stosunku pracy, zastosował obiektywne i prawdziwe kryteria doboru pracowników do zwolnienia, biorąc pod uwagę wszystkich pracowników z grupy zawodowej, której miały dotyczyć zmiany organizacyjne. Z powyższych względów, mając na uwadze, że wybór powódki w świetle zastosowanych kryteriów nie był uzasadniony, Sąd na podstawie art. 45 § 1 k.p. przywrócił powódkę do pracy na poprzednich warunkach.

Kosztami sądowymi Sąd nie obciążył pozwanego Ośrodka mając przede wszystkim na uwadze charakter jego aktywności zawodowej.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.c. w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 stycznia 2016 roku do 26 października 2016 roku, zasądając obowiązek ich zwrotu od pozwanego, jako strony przegranej, na rzecz powódki.

Apelację od powyższego orzeczenia złożył pełnomocnik strony pozwanej zaskarżając ją w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie art. 233§1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na nie dokonaniu wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego, a tym samym przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, co w konsekwencji doprowadziło do uznania przez Sąd pierwszej instancji, iż powódka miała wyższe kwalifikacje oraz staż pracy od porównywanych nauczycieli, a tym samym pracodawca niewłaściwie przeprowadził analizę kryteriów zwolnień pracowników i w konsekwencji nieprawidłowo rozwiązał stosunek pracy z powódką,

2. naruszenie art. 316§1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na wydaniu wyroku, nie biorąc za podstawę stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy, poprzez uznanie, iż powódka nie spełniała przesłanek kwalifikujących ją w pierwszej kolejności do rozwiązania stosunku pracy,

3. naruszenie art. 6 k.c. poprzez błędną wykładnię, a w konsekwencji niedostrzeżenie, iż to na stronie powodowej w niniejszej sprawie ciążył obowiązek udowodnienia okoliczności powodującej nie spełnianie kryteriów dla wypowiedzenia stosunku pracy przez pozwanego oraz posiadania przez pozwaną właściwego stażu pracy, określonego w warunkach zwolnienia.

W związku z powyższym wniesiono o:

- zmianę powyższego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości bądź alternatywnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji,

- zasądzenie kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja częściowo zasługuje na uwzględnienie w zakresie wskazanym poniżej.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że w przyjętym w kodeksie postępowania cywilnego systemie apelacji pełnej cum beneficio novorum postępowanie apelacyjne ma charakter rozpoznawczy, Sąd drugiej instancji orzeka na podstawie materiału zebranego w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym (art. 382 k.p.c.) oraz musi poczynić własne ustalenia faktyczne, samodzielnie dokonać jurydycznej oceny dochodzonych żądań, zastosować właściwe przepisy prawa materialnego i usunąć ewentualne błędy prawne sądu pierwszej instancji, niezależnie od tego, czy zostały one wytknięte w apelacji (zob. uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 1999 r., III CZP 59/98, OSNC 1999, nr 7-8, poz. 124, i z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, OSNC 2008, nr 6, poz. 55, którym nadano moc zasad prawnych).

Rozpoznawczy charakter apelacji pełnej znajduje umocowanie przede wszystkim w art. 378 § 1 k.p.c., wyraźnie stwierdzającym, że Sąd drugiej instancji "rozpoznaje sprawę", a nie sam środek odwoławczy, co ma miejsce np. w wypadku skargi kasacyjnej (por. np. 398¹³ § 1 k.p.c.). Trzeba pamiętać także o art. 382 k.p.c., który stanowi, że sąd drugiej instancji orzeka na podstawie materiału zebranego w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym. W każdej, więc sytuacji podłożem wyroku sądu apelacyjnego - podobnie jak sądu pierwszej instancji - są dokonane przezeń ustalenia faktyczne, czego nie zmienia możliwość posłużenia się przez Sąd odwoławczy dorobkiem sądu pierwszej instancji i uznania jego ustaleń za własne.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji wydał trafne uzasadnienie znajdujące swoje oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym oraz w obowiązujących przepisach prawa. Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, przyjmując je za własne. Prawdłowa jest również ocena prawna dokonana przez ten Sąd. Orzeczenie jednakże podlegało zmianie z uwagi na błędne rozstrzygnięcie niezgodne z wnioskiem złożonym w odwołaniu przez powódkę w zakresie jej przywrócenia do pracy na poprzednich warunkach, o co powódka nie wnosiła, a przyznania jej odszkodowania zgodnie z wnioskiem złożonym w odwołaniu.

Co do zarzutów apelującego wskazać należy, iż zarzut apelacji dotyczący naruszenia treści przepisów art. 233§1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie Sąd Okręgowy podkreśla, że art. 233 § 1 k.p.c. stanowi, iż Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd dokonuje oceny wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów, mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (tak np. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia z 11 lipca 2002 roku, IV CKN 1218/00, LEX nr 80266). Ramy swobodnej oceny dowodów są zakreślone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnym poziomem świadomości prawnej, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (tak też Sąd Najwyższy w licznych orzeczeniach, np. z dnia 19 czerwca 2001 roku, II UKN 423/00, OSNP 2003/5/137). Poprawność rozumowania sądu powinna być możliwa do skontrolowania, z czym wiąże się obowiązek prawidłowego uzasadniania orzeczeń (art. 328 § 2 k.p.c.).

Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez Sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga, zatem wykazania, iż Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Natomiast zarzut dowolnego i fragmentarycznego rozważenia materiału dowodowego wymaga dla swej skuteczności konkretyzacji i to nie tylko przez wskazanie przepisów procesowych, z naruszeniem, których apelujący łączy taki skutek, lecz również przez określenie, jakich dowodów lub jakiej części materiału zarzut dotyczy, a ponadto podania przesłanek dyskwalifikacji postępowania sądu pierwszej instancji w zakresie oceny poszczególnych dowodów na tle znaczenia całokształtu materiału dowodowego oraz w zakresie przyjętej podstawy orzeczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego jest – wbrew twierdzeniom apelującego – prawidłowa. Sąd pierwszej instancji odniósł się do wszystkich zgromadzonych w postępowaniu dowodów, zarówno z dokumentów, jak i zeznań świadków oraz stron. Dokonał analizy tych dowodów z precyzyjnym wskazaniem, którym z nich i z jakich przyczyn odmówił wiarygodności, a jakie pominął i dlaczego. Również zastosowane kryteria oceny nie budzą zastrzeżeń co do ich prawidłowości.

Zarzuty skarżącego sprowadzają się w zasadzie jedynie do polemiki ze stanowiskiem Sądu i interpretacją dowodów dokonaną przez ten Sąd i jako takie nie mogą się ostać. Apelujący przeciwstawia, bowiem ocenie dokonanej przez Sąd pierwszej instancji swoją analizę zgromadzonego materiału dowodowego.

W ocenie Sądu Okręgowego powyższy zarzut nie mógł odnieść zamierzonego skutku w kierunku postulowanym w apelacji.

W zakresie naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 316§1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na wydaniu wyroku, nie biorąc za podstawę stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy Sąd Okręgowy nie może podzielić tej interpretacji wobec zgromadzonego w sprawie materiału, który bezspornie został zgromadzony prawidłowo. Sąd Rejonowy rozpatrywał całą działalność i aktywność E. C., zatem trudno o stwierdzenie, że nie robił tego w stanie rzeczy na dzień wydania orzeczenia, gdyż aktywności E. C. były rozłożone na przestrzeni czasu. Nie mniej jednak Sąd właściwie i w świetle obowiązujących treści przepisów prawa przeprowadził postępowanie. W podsumowaniu rozważań Sąd I instancji wskazał, że powódka nie tylko w świetle jej zeznań, ale przede wszystkim złożonych dokumentów, była bardzo aktywnym pracownikiem, zaangażowanym w pracę oraz poświęcającym czas poza godzinami pracy na realizację dodatkowych przedsięwzięć takich jak , organizowanie nauki pływania, gry w tenisa, szkoleń kartę rowerową, czynnie działa w Stowarzyszeniu na rzecz osób słabosłyszących i niesłyszących. Sąd zauważył przy tym, iż powódka nie ograniczała swojego działania jedynie uczestniczenia w akcjach organizowanych przez Miejski (...) w Ł., lecz szukała również innych możliwości urozmaicenia uczniom wolnego czasu oraz budowania prestiżu szkoły. Powódka jako jedyna mogła pochwalić się zajęciem wysokiego miejsca w Ogólnopolskim Konkursie „Wf na Zimowym Narodowym” organizowanym przez Ministerstwo Sportu i Turystyki oraz Fundację (...) pod patronatem Ministra (...) w 2014 roku. Tymczasem z akt osobowych A. S. (1) czy innych złożonych do akt sprawy dokumentów taka skuteczność porównywanej z powódką A. S. (1) w realizację zadań stojących przed placówką i zaangażowanie w pracę nie wynika. W podsumowaniu Sąd Rejonowy w świetle poczynionych ustaleń stwierdził, że trudno jest przyjąć, iż pozwany pracodawca typując powódkę do rozwiązania stosunku pracy zastosował obiektywne i prawdziwe kryteria doboru pracowników do zwolnienia, biorąc pod uwagę wszystkich pracowników z grupy zawodowej, której miały dotyczyć zmiany organizacyjne. Zarzut apelacji w związku z powyższym jest chybiony i brak jest podstaw do jego przyjęcia.

Kolejny zarzuty postawiony przez apelującego naruszenia art. 6 k.c. poprzez błędną wykładnię, a w konsekwencji niedostrzeżenie, iż to na stronie powodowej w niniejszej sprawie ciążył obowiązek udowodnienia okoliczności powodującej nie spełnianie kryteriów dla wypowiedzenia stosunku pracy przez pozwanego oraz posiadania przez pozwaną właściwego stażu pracy, określonego w warunkach zwolnienia, także nie znajduje uznania w ocenie Sądu Okręgowego i jest bezzasadny. Strona powodowa wykazała w sposób skuteczny i wystarczający bezpodstawność poprzez złożenie obszernych wyjaśnień oraz przedstawioną dokumentację osobową, zaś w zakresie samego wypowiedzenia umowy o pracę, to pracodawca winien uzasadnić fakt ten pracownikowi mając na uwadze art. 30 § 4 kodeksu pracy.

Zgodnie z treścią art. 30 § 4 kodeksu pracy w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy. Na podstawie art. 42 § 1 k. p. zacytowane przepisy o wypowiedzeniu umowy o pracę mają odpowiednie zastosowanie do wypowiedzeń warunków pracy i płacy.

Prawidłowo Sąd Rejonowy stwierdził, że pracodawca powinien wskazać przyczynę wypowiedzenia umowy w taki sposób, aby umożliwić weryfikację jej istnienia i zasadności. Spełnienie tych warunków wyraża się we wskazaniu okoliczności dotyczących pracownika, jego zachowania oraz zdarzeń również niezależnych od niego, jakie wpłynęły na decyzję pracodawcy.

Sąd Okręgowy rozpatrując wszelkie aspekty wniesionej apelacji i dokonując oceny zebranego materiału dowodowego przez Sąd I instancji, mając na uwadze powyższe ustalenia na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy w Łodzi w punkcie I zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że zasądził od Specjalnego Ośrodka Szkolno – (...) numer 4 w Ł. na rzecz E. C. kwotę 10.647 zł (dziesięć tysięcy sześćset czterdzieści siedem) złotych tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie stosunku pracy z ustawowymi odsetkami z od dnia 14 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty i na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił powództwo o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach, w punkcie II oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c. w pozostałej części, zaś w punkcie III korzystając z dobrodziejstwa treści przepisu art. 102 k.p.c. zniósł wzajemnie koszty postępowania drugoinstancyjnego.

Przewodniczący: Sędziowie:

A.L.